

Драги читаоци,

Са посебним задовољством и поносом представљам двоброј нашег Школског звона. За нама је години у којој смо постали једина основна школа – добитник Светосавске награде. Ова веома важна награда јесте извор поноса и срећа за све нас, али представља и велику одговорност да и у будућим данима наставимо да вредно и посвећено радимо и учимо. Осим тога Школско звоно ће вам, и овог пута, представити литерарне и ликовне радове наших талентованих ученика, обавестити вас о неким од бројних активности у нашој школи и поделити са вама неке занимљиве текстове из угла наших младих новинара.

До следећих успеха и признања
поздравља вас редакција Школског звона и уредница Ана Јовановић.

НОВИ ЛЉУДИ, НОВА ЕНЕРГИЈА

Нову школску годину започињемо са новом директорком, замеником директора и новим школским педагогом.

На челу школе „Вук Караџић“ у наредним годинама биће Катарина Диклић. Катарина је била дуго година педагог у нашој школи и особа је која добро познаје колектив и ђаке, али и родитеље и локалну заједницу. Све је то чини правом особом на месту директора ОШ „Вук Караџић“.

На место заменика директора постављен је наставник музичке културе Жарко Бунош, не само један од омиљених наставника и колега, већ и стални и плодни сарадник нашег школског листа. На место школског

педагога дошла је Марина Ђорђевић и, од самог почетка, показала своју стручност и ефикасност у послу.

Нови људи и нова енергија, сигурни смо, водиће нашу школу ка новим успесима и још бољим резултатима.

А.Ј.

Знање и школа као животни избор

Интервју са Катарином Диклић,
директорком школе „Вук Караџић“

Како изгледа, из Вашеј уџла, замениши посао школској педагога послом директора школе?

За мене то није велика промена јер сам била један од најближих сарадника директора, а неке послове директора обављала док сам радила као педагог. Поред тога већ сам била помоћник директора у основној школи. Дугогодишњи сам радник ове школе тако да су ми познати проблеми са којима се сусрећемо. Осим тога, ја сам се и стручно усавршавала за послове менаџера у образовању. Докторирала сам на теми „Савремени облици управљања основним школама у свету и могућност примене у Србији“. Ипак постоји разлика. Послови директра школе су много сложенији и одговорнији. Директор има широк спектар послова од одговорности за наставу до хигијене школе, радова на крову па до финансија. Немогуће их је овом приликом све набројати јер је мало простора. Директор је први човек школе, одговоран скоро за све. Као што видите одговорност сам поставила на прво место јер ми је ова особина личности директора веома важна. Поред тога директор треба да је стручњак за организацију и руковођење менаџер. То подразумева познавање многих области: психологије, педагогије, организације рада, социологије, економије и многих других. Директор треба да је вредан, креативан, да има високе моралне постулате, да је праведан и мудар. Уствари, директор треба да је комплетна личност.

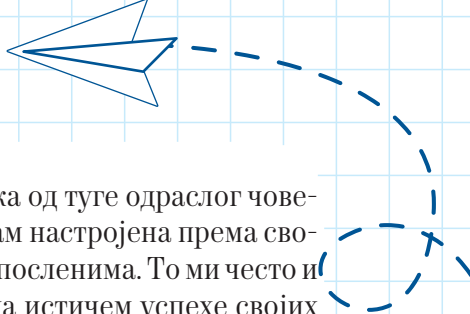

Оно што је заједничко директору и педагогу је образовање и васпитање. Рад са ученицима је на првом месту, али и са наставницима, родитељима, сарадња са многим институцијама важним за рад.

Имам много планова и трудићу се да остварим колико год је могуће.

Какав је положај школе и образовања уопште у данашње време?

По мом мишљењу не онакав какав би требало да буде. Ми имамо дивну децу. Погледајте само те светске награде које освајају наша деца, те стручњаке који су признати и познати у целом

свету, а наши су ђаци. Треба још много тога да се уради да нам образовање буде заиста квалитетно. Ми морамо учити на својим грешкама, а то најболест не радимо или бар не у довољној мери. Сетимо се колике су нам реформе пропале, а оне су коштале много новца. Првенствено треба да се одвоји добро од лошег у просвети, у друштву, у сваком погледу. Морамо сви учествовати у томе. Квалитетним образовањем се обезбеђује квалитетно знање, а оно је најважнији ресурс данашњице. Земље које су то схватиле и које су урадиле све да им образовање буде на првом месту, ојачале су своју економију, привреду и данас су развијене, богате земље.

Чиме се руководиш у раду с децом, али и одраслима?

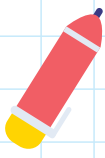
Поверењем и међусобним разумевањем. Као педагог увек сам настојала да изградим поверење са ученицима, колегама и родитељима. У раду с људима важна је емпатија и ја сам увек настојала ставити се у нечији положај, а не гледати све са свог становишта. Оптимиста сам по природи, па желим да тај оптимизам пређе и на другога. Имала сам веома сретно детињство у неким лепим временима без ратова, пандемија, насиља... Зато ме веома погађа туга детета. Она је

највећа. Већа и тежа од туге одраслог човека. Заштитнички сам настројена према својим ученицима и запосленима. То ми често и пребацују. Волим да истичем успехе својих ученика и наставника, не да бих се хвалила већ зато што сам поносна на њих. А ја заиста имам разлога да будем поносна. Радим један од најлепших послова на свету. Није нимало лак. Као дете желела сам да будем просветни радник и та ми се жеља остварила. Зато у свој посао улажем целу себе, радим га са пуно љубави. Зато ми се та љубав и враћа.

Имаш ли неки мото?

Да. Мој мото гласи: „Деца су наша будућност, а знање је највреднији ресурс. И једно и друго је у школи.“

А.Ј.

„Деца су наша будућност,
а знање је највреднији ресурс.
И једно и друго је у школи.“

IN MEMORIAM

Летњи распуст нас асоцира на одмор, путовања, летовање, посете пријатељима и рођацима, одлазак у завичај и сл.

Нажалост, овај летњи распуст у нашој школи донео нам је тугу и сузе. Из наше школе и наших живот, заувек у вечност, отишле су наставница енглеског језика Душица Заграђанин и „теткица“ Горица Шестић.

Отишле су тихо и достојанствено, онако, какве су и саме биле. Иза себе су оставиле дубок траг, по коме ћемо их памтити.

Памтићемо их као вредне раднике, посвећене школи, ђацима и породицама, омиљене међу ђацима и запосленима.

Биле су пуне живота, ведре и насмејане, увек спремне за шалу.

Наставницу Душицу памтићемо по њеним етичким нормама које је подигла на највиши ниво, а ђаци по знању и посвећености које им је пружала.

Одлазећи у средње школе, наши ђаци су били препознатљиви по знању енглеског језика. Увек су их питали: „Је ли вам Душица предавала?“

За Душицу породица је била светиња, не само њена већ и друге. Породица јој је биле и исходиште и уточиште у свим њеним активностима у добрим и лошим тренуцима.

Желела је да све породице буду као њена - складне, хармоничне, срећне, пуне топлине и љубави. Била је тужна, ако тако није било код других породица. Имала је душу за све, као што јој и само име казује. Зборница није иста са њом и без ње.

„Теткица“ Горица била је омиљени лик, како запосленима тако и ђацима. Увек свима на услузи, никада љута. Одговорна према послу. Очишћено двориште и учионице биле су дело њених руку.

Бринула је о ђацима као о својој деци. Увек је била на њиховој страни. Бранила их је и правдала њихове несташлуке. Знала је за

њихове оцене и прве симпатије. „Изгубљене“ ствари ђаци су увек знали где и код кога ће их пронаћи.

Њиховим прераним одласком школа је изгубила изузетне људе и раднике. Остаће заувек у нашим срцима и успоменама.

Душица Заграђанин (1967-2022)

Горица Шестић (1967-2022)

ЗА ВАШ ЛЕКСИКОН

Милица Пеурача

Име и презиме: Милица Пеурача

радујем се својим слободним данима и лепом времену како би их искористила на начин на који највише волим

Коју генерацију ћете заувек памтити?

Радо се сећам сваког свог ученика и неизмерно ме чини срећном када угледам те зреле људе којима сам ја некада била учитељица. Баш због тога, не могу да издвојим ни једну генерацију као омиљену.

Шта највише цените код ђака?

Мислим да су ми упорност, рад, труд и марљивост особине које највише волим и поштујем код ђака.

Да нисте учитељица, били бисте...

Заиста не знам,.. од када сам била девојчица имала сам жељу да будем учитељица.

Ваш мото:

"Човек је победник у свакој живојној ситуацији само онда када победи самог себе."

"Срећа је у свима нама, само што рејко коме никне. Доброшом је заливаш да расте, злбом је газии толико да и њени корени нештају."

А.Ј.

Завршене школе:

Основна школа коју сам похађала јесте ОШ "Вук Караџић" у Сурчину, иста као и она у којој тренутно радим. Након тога сам уписала и завршила Педагошку академију у Београду.

Омиљена књига:

Моја омиљена књига из детињства је била "Орлови рано лете" од Бранка Ћопића. Увек бих њу издвојила, иако сам је давно прочитала последњи пут. Тренутно се радо враћам класицима светске књижевности. Како проводите слободно време?

Слободно време волим да проводим уз породицу, а када сам сама уживам у шетњама и читању. Волим излете по Србији, а природне лепоте наше земље ме посебно фасцинирају. Из тог разлога,

Добро дошли,
прваци!

Школска година 2021/2022.

Ове школске 2021/2022. године наша школа је уписала пет одељења првака. Учитељице Милица Пеурача, Јелена Ђосо, Слађана Божић, Милена Мијушковић и Дијана Димитријевић са осмехом су дочекале малишане. **Незаборавна авантура учења и дружења може да почне!**

Школска година 2021/2022.
Одељење 1/5

Школска година 2021/2022.
Одељење 1/3

Школска година 2021/2022.
Одељење 1/1

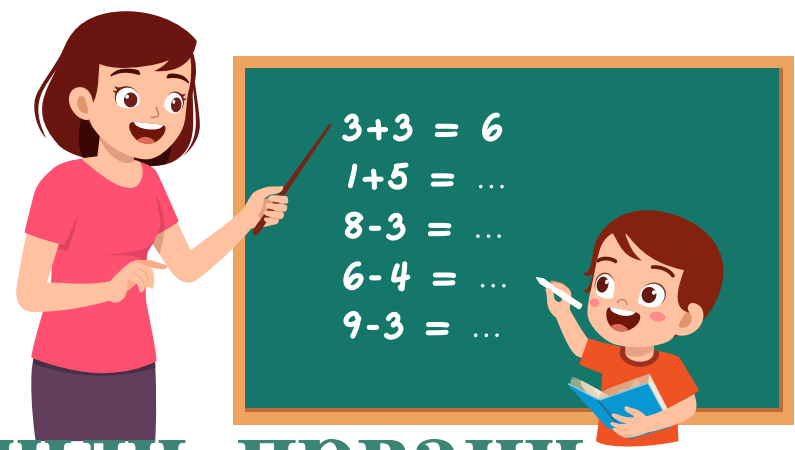
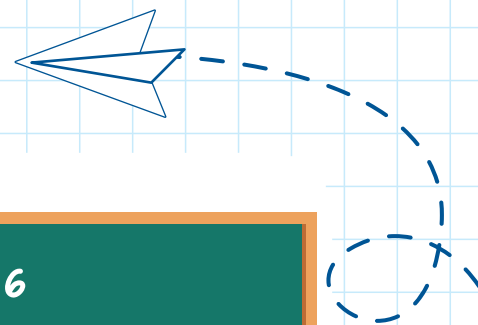

Школска година 2021/2022.
Одељење 1/2

Школска година 2021/2022.
Одељење 1/4

Добро дошли, прваци

С поносом можемо да кажемо да школску 2022/2023. започињемо са једним одељењем више ђака у односу на претходне. Ове јесени уписали смо пет одељења првог разреда. Малишане су са осмехом дочекале учитељице Јасна, Слађана Радановић, Наташа Проданић, Ана Икер и учитељ Јовица Јосимовић.

До школских клупа прваке су испратили родитељи, баке и деке, али и представници општине Сурчин који су и ове године, за срећан почетак школовања, припремили поклоне за ђаке прваке.

Срећно, драги наши другари!

Школска година 2022/2023.
Одељење 1/3

Школска година 2022/2023.
Одељење 1/4

Школска година 2022/2023.
Одељење 1/5

Школска година 2022/2023.
Одељење 1/2

Школска година 2022/2023.
Одељење 1/1

Школска година 2022/2023.
Учители са руководством школе

НАШИ УСПЕШНИ УЧЕНИЦИ

Зовем се Лана Кузмановић, имам једанаест година и идем у 6. разред ОШ „Вук Караџић“ у Сурчину.

Поред тога, ученица сам 3. разреда балетске школе. Осим балета, моја велика љубав је уметничко клизање, а тренирам га од четврте године. То је била љубав од првог корака, односно клизања. Оног момента када сам први пут стала на лед, знала сам да никад нећу пожелети да престанем да клизам.

Много времена проводим у леденој дворани „Александар Николић“ у Београду. Клизање тренирам сваки дан, два пута дневно, а то је често и по три тренинга у току дана. Балет и гимнастику тренирам четири пута недељно. Трудим се и успевам да ускладим своје школске обавезе са свим тренинзима и такмичењима, како у клизању, тако у балету. Поред такмичења по Србији, идем и на међународна такмичења.

Освојила сам много златних медаља, што је резултат мојих напорних тренинга, који за мене представљају задовољство. Најсрећнија сам кад сам на леду. И не смета ми што се враћам са балета у 10 сати увече и устајем у 5 сати ујутру, ни што сваки дан трчим са тренинга у школу, и из школе на тренинг.

Веома сам захвална наставницима и мојој разредној Тијани Мацаревић и директорки ОШ „Вук Караџић“ Катрини Диклић на разумевању и подршци коју ми пружају да испуним своје школске обавезе. Без њихове подршке било би ми много тешко да ускладим школске и спортске активности.

Лана Кузмановић VI2

НАШИ УСПЕШНИ УЧЕНИЦИ

Претходну школску годину је својим успехом на бројним такмичењима обележила Босиљка Трескавица, ученица VIII2 одељења.

У досадашњем току школовања била је запажена као савестан ученик, добра и тиха девојчица која поштује своје наставнике и која са лакоћом извршава све школске обавезе.

А онда, у 7. разреду креће Босиљкин вртоглави успех. Повучена девојчица која се не размеће својим знањем ни оценама, за све нас неочекивано, избија у први план нижући успехе на такмичењим из различитих предмета (српски језик, географија, биологија, техника и технологија, роботика и веронаука).

Када су се објављивали резултати, редовно је међу ученицима који су се пласирали у виши ранг такмичења. Догодило се неколико пута да су се термини појединих такмичења поклопили, те да се два такмичења одржавају у истом дану што је изузетно психички напорно и стресно за учеснике. Ипак, Босиљка је показала изузетну менталну снагу и резултати нису изостали.

Тиха и ненаметљива Босиљка је заблистала знањем, а сви наставници се слажу у томе да такав успех није забележен у нашој школи.

Ипак, успех је није променио, и даље је скромна и вредна девојчица предивног осмеха.

Мира Ковачевић, одељенски старешина VIII2

Босиљка Трескавица VIII2

Манифестација „Београдска зима 2022.“

У оквиру новогодишњих и божићних празника хор наше школе учествовао је у манифестацији „Београдска зима 2022.“ коју је организовао Град Београд и Дечји културни центар Београд. Талентовани ученици петог и шестог разреда са диригентом хора наставником Жарком Буношем припремили су и извели програм који је обухватио дечије забавне, новогодишње и божићне песме. Концерт је одржан 4. јануара 2022. године у центру Сурчина, на платоу испред зграде ГО Сурчин.

Прилику да ужива у програму имала је публика сачињена од деце, родитеља и свих заинтересованих Сурчинаца. Иако по релативно топлом времену, песма наших чланова хора и вокалне солисткиње Зое Кида успела је да дочара зимску атмосферу и да публика буде врло задовољна, као и учесници концерта.

Манифестација „Београдска зима“ трајала је до 28. јануара и обухватила је све београдске општине. Част да представља општину Сурчин имала је наша школа.

Жарко Бунош

Такмичење у беседништву

У понедељак 20.12.2021. одржано је седмо по реду општинско такмичење у беседништву.

Овога пута је било посвећено великом руском писцу, јер је двестота годишњица од рођења - Фјодора Михаиловича Достојевског.

Тема беседе је мисао Достојевског:

ПРОПАДНИ ЖИВОТЕ, САМО ДА ТА СТВОРЕЊА КОЈА ВОЛИМО БУДУ СРЕЋНА.

Жири у саставу:

Сања Догвић - магистар економских наука и мастер међународног пословања и оснивач међународног клуба за комуникацију и вођство

Ана Колешан - адвокат и учесник пројекта 1000 младих лидера

Наташа Ивановић - професор српског језика и књижевности, мастер менаџмента у култури и медијима.

Награде су освојили:

Андрија Барбић ОШ „22.октобар” - 1. место
- најбољи беседник

Софија Радомировић ОШ " Вожд
Карађорђе" - 2. место

Анђела Ивковић ОШ „Диоген"и Ива Динић
ОШ" Стеван Сремац" - 3.место

Кристина Малетић ОШ „Вук Караџић" -
награда за најбољу писану беседу.

Маиа Кукобаић ОШ „Вук Караџић" и
Катарина Јовичић ОШ „22.октобар" - 2.
место.

Ања Павлићевић ОШ „Вожд Карађорђе”-
3.место

Честитамо свим беседницима, били су
сјајни! Захваљујемо се организацији
„Пријатељи деце Сурчина" јер су нам
помогли у организацији и награђивању
такмичара.

Јелена Марковић

Школска библиотека као позорница

Бајке су приче са којима се деца врло
рано упознају. Нема детета коме
пре поласка у школу нису
прочитали или испричали барем једну
бајку: мама, тата, бака или дека. Тако да су
деца, већ пре поласка у школу чула за појам
„бајке“.

Бајке су приче пуне измишљених
догађаја и нестварних ликова. У њима
царују: вештице, змајеви, аждаје, виле и
вилењаци. У њима је све могуће: вештице
претварају девојке у жабе, јунаке у коње,
животиње и биљке могу да причају. У њима
се често помињу фантастични предмети:
летећи ћилими, чаробна лампе, златне
јабукe. Догађаји и доживљаји у бајкама су
приказани веома сликовито, због чега их
многи радо читају. Бајке могу бити
народне и ауторске. У бајкама је углавном
срећан крај, али се понека бајка и тужно
завршава.

Учитељица Јелена Мишић и ја смо са
ученицима из боравка прочитале по
неколико бајки, о којима смо разговарале
са децом и анализирале их заједно са њима.
Дале смо ученицима упутства и
истраживачке задатке о прочитаним
бајкама, а они су обрадили, припремили и
представили те бајке кроз драмски облик,
онако како су их разумели и доживели.
Позорница је била школска библиотека.

Бајке које су представили:
Принцеза на зрну грашкa
Девојчица са шибаницама
Кућница у шуми
Биберче
Аждаја и царев син

Аница Трнинић

Учење у условима епидемије

ЧАС НА ОТВОРЕНОМ

И ова школска година је почела у условима епидемије корона вируса. Настава се одвија у измењеним условима, у школи са маскама, по нормалном или комбинованом моделу.

Наставнике а и ученике ношење маски штити, али и ограничава. Не може се успоставити права комуникација, не могу се читати поруке које једни другима шаљемо мимиком, осмехом. Пола лица нам је покривено. У жељи да бар на тренутак ослободим себе и ученике и успоставим ту комуникацију која нам је сада на неки начин ускраћена, час који обрађује тему Старих Словена сам осмислила на отвореном, у школском дворишту. Топли јесењи дани, школско двориште пуно дрвећа, цвећа и клупица омогућили су ми да остварим исходе часа.

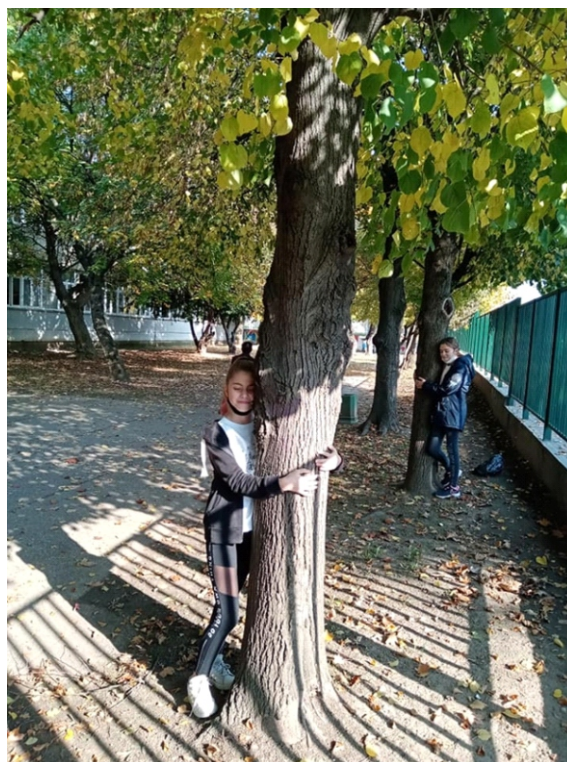
Учили смо о досељавању Словена на Балканско полуострво.

Циљеви часа су били: стицање нових сазнања о Словенима, о њиховим обичајима, начину живота, правцима кретања. Затим упознавање са веровањима старих Словена, са њиховим хороскопом и са карактеристикама појединих врста дрвећа. Такође, циљеви су били: сналажење у природи, одређивање страна света, разумевање значаја дрвећа за живот старих Словена, као и разумевање значаја дрвећа за наш живот и здравље сада. Поред тога, циљеви часа су били и упознавање са појмом дендротерапија и њеним лековитим дејством, упознавање са биљкама и житарицама које су Словени гајили и пробање јела спремљених од њих.

Овај час је могао бити одржан и у кабинету, али би изостао осећај слободе кретања и стицања функционалних знања. Док су боравили на отвореном,

ученици су имали прилику да одмах пронађу своје дрво, виде маховину. Могли су да загрле дрво и осете уживање у дендротерапији. Боравили су на свежем ваздуху, уживали у лепоти и бојама јесени без ограничења. Били су насмејани, одзвањао је дечји смех док наставница грли дрво, а онда су и сами пробали и видели им се задовољство на лицу. Читала им се и неверица на лицу док пробају пудинг и задовољство када су осетили фини укус хељде, сувих шљива, какаоа, рогача, цимета и меда. Час пун здравља које нам је у овом моменту најпотребније. Сви циљеви записани на почетку часа су остварени као и сви исходи, а све оно што су ученици искусили и сазнали ће им у свакодневном животу користити. Нису ни осетили којом брзином је пролетело време, пожелели су још оваквих часова.

*Јелена Марковић,
наставница историје*

Дан школе

Дан наше школе ове године обележили смо на специфичан начин, емитујући видео-материјал који су припремили ученици и наставнички Тим за културну и јавну делатност.

После поздравног говора директора школе Драгојла Секулића приказан је програм који је посвећен најзначајнијем реформатору српског језика и првом српском лингвисти чије име носи наша школа – Вуку Стефановићу Караџићу.

У видео-презентацији приказан је и део онога што смо радили претходних годину дана. Било у школи или ван ње, наши вредни ученици су, уз подршку наставника и родитеља, били укључени у разне школске, еколошке, хуманитарне, културне и спортске активности.

У музичком програму приказан је мини-концерт који су приредили ученици изводећи вокалне и инструменталне композиције.

Жарко Бунош

Дете је дете

ДЕТЕ ЈЕ ДЕТЕ, ДА ГА ВОЛИТЕ И РАЗУМЕТЕ.

Поводом „Дечије недеље“ 8.10.2021. у нашој школи одржана је трибина ђачких парламената.

Парламентарци из свих школа у општини Сурчин су имали излагања на тему „Утицај ковида на права детета“.

Дискутовали су и износили ставове о томе шта су током пандемије изгубили, шта им је било ускраћено, али и шта су у току епидемије добили и научили. Разговарали

Ђаци песници

На Седмим песничким сусретима деце и младих Београда ученица наше школе Срња Велички ПЗ учествовала је са својом песмом „Моја породица“ и освојила 1. место.

У ОШ „22.октобар“ у Сурчину 2. децембра 2021. године присуствовала је дружењу са песникињом Мајом Белегишанин Ивановић, где јој је уручена диплома. Поред ње на овом општинском такмичењу похвалени су и следећи ученици наше школе: Јована Угарковић П2, Хана Латовић П3, Леона Стијеља П3 и Наталија Давидовић В1. Честитамо нашим ђацима песницима.

Училишница Весна Ивановић

су о томе које изазове имају и како их превазилазе. Као и сва деца и они имају жеље. Једна од жеља је да све ово прође како би могли да наставе даље. Свесни су да убудуће много тога неће бити исто, али се надају нормализацији живота, рада, дружења. И овога пута трибина је одржана у организацији „Пријатељи деце Сурчина“ и уз подршку Општине Сурчин.

Хвала свим учесницима скупа.

Јелена Марковић

Грејање на гас

У оквиру програма гашења котларница одређена су средства за прикључење ОШ „Вук Караџић“ на гасовод. То је урађено 3. 11. 2021. на Светски дан чистог ваздуха. Тог дана школу је обишао председник

Скупштине града Никола Никодијевић. Обиласку су присуствовали секретарка за заштиту животне средине Ивана Вилотијевић, председник општине Сурчин Стеван Шуша и подсекретар за образовање и деју заштиту Игор Раичевић. Председник општине Сурчин Стеван Шуша захвалио је Граду Београду и Секретаријату за заштиту животне средине, који су, како је рекао, обезбедили новац за реализацију овог пројекта. Директор ОШ „Вук Караџић“ Драгојле Секулић нагласио је да ће промена енергента и начина грејања обезбедити чистији ваздух у непосредној близини школе, док ће грејање бити много боље.

А.Ј.

Пројекат „Умрежене школе Србије“

Прошле школске године, током зимског распуста, наша школа је добила мрежни интернет и постала део Академске мреже Србије (АМЕС). То значи да сад за потребе наставе наставници и запослени у школи имају на располагању супер брзи интернет (200МВps/200МВps).

Да би овакав интернет нове генерације био могућ, требало је развући 6,5км

Доброта у деци

И ове јесени у нашој школи прикупљали смо слаткише за децу са Косова и Метохије. Ученици су се радо одазвали, као и увек до сад, и за кратко време скупљена је велика количина кекса, чоколада, бомбона, сланих грицкалица и свега што деца воле.

На тај начин послали смо поруку пријатељства нашим другарима и вршњацима са Косова и Метохије.

А.Ј.

каблова и уградити 6 РЕК ормара. Као резултат тога школа сада има 200 приступних тачака и 21 WIFI станицу. Финансијери овог важног пројекта су Министарство просвете, науке и технолошког развоја и Министарство трговине, туризма и телекомуникација. Координатор пројекта за нашу школу је наставник информатике Љубиша Јовановић.

А.Ј.

ОШ „Вук Караџић“ – добитник Светосавска награда

Повод за разговор са директором наше школе је заиста изузетан и несвакидашњи – ОШ „Вук Караџић“ из Сурчин добитник је Светосавске награде за 2021. годину.

Ова важно признање се дуги низ година додељује у Републици Србији свим заслужним појединцима и установама за постигнуте изузетне резултате у области образовања и васпитања, унапређивање образовно-васпитне праксе, развој научних и уметничких достигнућа у области образовања и васпитања, као и за посебно залагање у организацији и реализацији активности на спречавању ширења и сузбијања заразне болести КОВИД-19 у локалној заједници.

Мали је број оних који су имали част да буду добитници награде која носи име Светог Саве, утемељитеља српске просвете, културе и духовности. Наша школа је једна од тих која својим свакодневним залагањем, од оснивања па до данас, истрајава на тегобном путу ширења знања, образовања и светосавског духа.

Драгојле Секулић је од почетка своје каријере, већ 34 године, везан за ОШ „Вук Караџић“, прво као наставник историје, а затим као њен директор. Учинио је много да наша школа постане препознатљива у окружењу по својим резултатима, да иде у корак са иновацијама у технологији и у образовно-васпитном раду и да постане битан чинилац културног живота наше локалне заједнице.

Разговарали смо о значају Светосавске награде за нашу школу, али и за локалну заједницу. У разговору смо, такође, желели да сазнамо како је то бити директор, како и у којој мери тај

посао утиче на живот и шта је то чиме се он највише поноси. Поред веома интересантних одговора, наш директор нам је дао и пар веома корисних и ваљаних савета које вреди чути.

Пре свега, честитамо на награди. Какав је осећај држати у рукама тако важну и угледну награду?

Хвала на честиткама. Осећај је пријатан. Велика је част добити овако престижно признање. Оно је још већа ако се зна да смо једина основна школа која је добила ову награду у 2021. години. Није мала ствар стати у ред

добитника најпрестижнијег признања на пољу просвете, које додељује држава Србија и ресорно министарство.

Шта ОШ „Вук Караџић“ издваја од других школа? У чему је њена посебност?

Гледајући уопштено нема разлике у школама. Све оне раде на образовању и васпитању ученика. Начин на кој то раде их чини различитим. Приступ свих запослених у школи према ученицима, поштовању њихових личности, уважавању њихових мишљења, ставова, прихватање њихових размишљања, различитости и идеја је оно што нас чини можда различитим од других. Стављање ученика у први план и максимална посвећеност њима је наш основни задатак.

По Вашем мишљењу, шта чини доброг учитеља и наставника? Које су то особине, вештине и знања?

Доброг учитеља, односно наставника, чини његова посвећеност према послу и ученицима. Разумевање ученика, њихових проблема, жеља,

Светосавске награде у нашим рукама

надања... Помоћ у решавању свакојаких њихових брига и недоумица, максимално давање себе и искреност према њима.

Који посао је захтевнији: посао директора или наставника?

И један и други посао је захтеван и одговоран. Посебно данас. Није лако бити ни наставник ни директор. Ипак мислим да је посао директора тежи и одговорнији. Више је задатака и проблема пред директором. Директор је одговоран за све.

Посао директора школе веома је сложен и комплексан. Данашњи директор мора бити и менаџер. Школа живи 24ч дневно, захтева максималну посвећеност и време. Директор мора имати увид у све оно што се дешава у школи и око школе, јер школу не чини само зграда, већ и ђаци, наставно и ваннаставно особље.

Када бисте могли да вратите време, да ли бисте се поново одлучили за овај посао?

Што се тиче наставничког позива, свакако бих се тиме бавио, а што се тиче улоге директора о томе бих добро размислио.

Како проводите слободно време?

Слободно време проводим тако што читам књиге и бавим се спортом, што и свима осталима препоручујем.

Који спорт сте тренирали, и јесте ли сада активни у спорту?

Тренирао сам, а и даље тренирам карате, и даље се такмичим у конкуренцији ветерана, а и активан сам карате судија.

Колико се променила школа, наставнички посао и нове генерације ђака и њихових родитеља у односу на године када сте Ви почињали? А шта је остало исто?

Кренућу од овог последњег. Улога школе и наставника је остала иста, али време у којима данас одрастају деца није исто. Школа и даље има образовно-васпитну функцију, а наставник да ученика научи и подучи. Али начин на који се то данас ради много је другачији него када сам ја почињао. И школа и наставник имали су већу улогу у друштву и креирању друштвених односа. Више се поштовао наставник и његово место у друштву. Данас децу и ученике више васпитавају медији него родитељи и школа. Родитељи су мање посвећени деци, не што они то неће, већ их на то терају животни услови, па и васпитање пребацују на школу, занемарујући тако своју основну улогу.

Ученици се позивају на своја права а занемарују своје обавезе. Развој технологије и њена примена у свакодневном животу утичу и на развој деце, односе у друштву, породици а и на образовно-васпитни рад у школи. Данас је много теже бити и родитељ и наставник.

Шта бисте поручили својим колегама и саборцима? А шта је важно да запамте ђаци, наша будућност?

Поручио бих им да посао који раде, раде са љубављу, савесно и одговорно без обзира на многе потешкоће на које наилазе и на неразумевање, можда и својих најближих. Бити наставник је и част и обавеза и то не може бити свако.

Ученицима бих поручио да никада не одустају од својих циљева и идеала, да храбро корачају у своју будућност и да је учине бољом.

Маја Месари и Маша Кукобаић VIII1

КРОС РТС-а

Школски јесењи крос и и Крос РТС-а одржан је 29.10. 2021. Учествовали су, као и сваке године, ученици од 5. до 8. разреда.

Резултати по категоријама

Девојчице 5. разред

1. Андрић Теодора
2. Филиповски Ива
3. Плакаловић Миа

Дечац 5. разред

1. Русимовић Павле
2. Илић Јован
3. Стегњајић Урош

Девојчице 6. разред

1. Липовац Хелена
2. Анђелковић Саша
3. Торбица Дуња

Дечац 6. разред

1. Фемић Лука
2. Лапчевић Страхиња
3. Станковић Никола

Девојчице 7. разред

1. Стевелић Ива
2. Давидовић Јана
3. Вељовић Марија

Дечац 7. разред

1. Стегњајић Душан
2. Сталевић Павле
3. Петровић Александар

Девојчице 8. разред

1. Вукић Миа
2. Гајић Ива
3. Станојевић Нина

Дечац 8. разред

1. Рудић Немања
2. Козомара Стефан
3. Перовић Јован

Брзином до звезда

У организацији Српског атлетског савеза, Београдске асоцијације за школски спорт, Општинског спортског савеза Сурчина и Атлетског клуба Сурчин у балону на стадиону ФК „Јединство“

одржано је општинско првенство „Брзином до звезда“ за ученике 3. и 4. разреда основних школа.

На такмичењу су учествовали представници свих 6 школа са наше општине.

У конкуренцији девојчица 1. место освојила је ученица III4 одељења наше школе Наталија Булатовић и она ће бити капитен општинске репрезентације на градском такмичењу.

Честитамо Наталији на постигнутом резултату и желимо јој пуно успеха на предстојећим такмичењима.

С.Р.

Поклон за школско двориште

Почетак друго полугодишта обрадовао је многе ученике наше школе, али и бројне Сурчинце. Разлог за радост је прелеп парк са справама за играње који је постављен у дворишту наше школе. Општина Сурчин још једном је обрадовала децу Сурчина. Сада је наше лепо и велико двориште непрекидно пуно дечје граје јер и када су ђаци на часовима, одрасли доводе малишане да уђивају играјући се на маштовитим справама.

Сада је наше место још лепше јер нема лепше слике од смејаних дечјих лица.

А.Ј.

Сасвим (не)обично женско вече

У препуној свечаној сали наше школе 8. марта увече одиграна је представа Сасвим (не)обично женско вече. Ученице 7. и 8. разреда заједно са наставницом Јеленом Марковић приредиле су нам заиста посебно вече. Кроз причу о великим Српкињама и

њиховој борби за право да се баве занимањем које воле, научили смо пуно о положају жена кроз историју. Талентоване ученице у костимима који осликавају прохујалу епоху дочарале су нам карактере Жанке Стокић, Милунке Савић, Милене Павловић Барили и других. Сем драмског дела било је прилике да уживамо у стиховима велике Десанке Максимовић у надахнутом извођењу наших ученица. Цео програм био је обogaћен клавирским композицијама и плесним тачкама талентованих девојчица.

Још једном је Јелена Марковић, заједно са ђацима, успела да нас одведе, бар за кратко, у свет лепоте и уметности.

А.Ј.

Светосавска приредба

Ове године наша светосавска приредба имала је посебно свечан и радостан карактер. Обележили смо Дан Светог Саве,

утемељивача наше просвете, и добијање Светосавске награде. За ведру, поучну и раздрагану школску приредбу

побринуле су се наше вредне и креативне колегинице Весна Ивановић, Драгана Радуловић, Александра Савановић и колега Жарко Бунош. Они су осмислили лепе наступе, а извели су их паметни, насмејани и талентовани ученици I2, П3 и П1 одељења.

Музичке тачке извеле су ученице старијих разреда С. Милосављевић, Ј. Вулиновић, Л. Суџук, Д. Стефановић и В. Гавриловић под вођством наставника музичке културе Жарка Буноша.

Светосавској приредби су присуствовали представници локалне заједнице, цркве и војске, као и наше бројне колеге и родитељи ученика и пријатељи наше школе.

А.Ј.

РИВАЛСТВО У АУТО ИНДУСТРИЈИ

У ауто индустрији одувек постоји ривалство међу ауто компанијама, између Мерцедеса и БМВ-а, Мицубишија и Субаруа, Нисана и Тојоте, а посебно је занимљива прича о ривалству између Ферарија и Ламборгинија.

Ферари је италијански произвођач луксузних, спортских аутомобила. Основао га је Енцо Ферари 1929. године. Компанија је постала позната по успешном учешћу на тркама Формуле 1. Ферари је одувек био

с и м б о л
л у к с у з а,
б р з и н е
и б о г а т с т в а, т а
к о ј е и у с п е н и
в л а с н и к
Л а м б о р г и н и

ја, Феручо Ламборгини, тада компаније за производњу трактора прављених од остатака опреме из Другог светског рата пожелело да купи Ферари. Први модел који је купио био је Ферари 250 ГТ из 1958. године. После тога је купио још неколико модела ферари аутомобила. Феручо је ипак сматрао да ферари није путнички аутомобил, већ само аутомобил за трке, због тога што је превише бучан и груб. После неког времена Феручо одлучује да се обрати оснивачу Ферарија, Енцу Ферарију и изложи му своје замјерке на његове аутомобиле. Након дугог чекања Енцо Ферари га је примио и саслушао све замјерке које су се тичале на првом месту квачила, рада мотора, буке и још много тога. Енцо Ферари га је саслушао, а затим му је рекао: „Можда знаш да возиш трактор, али никада нећеш знати да возиш ферари како треба!“ Ова реченица је променила ток ауто индустрије. Ова реченица је толико разбеснела Феруча, да је одјуррио као ферари и одлучио да направи свој спортски аутомобил, ламборгини. Свој први модел аутомобила је направио 1963. Године. Био је то ламборгини 350 ГТ. У наредним годинама компаније Ламборгини и Ферари су правиле брже, јаче, боље и лепше моделе аутомобила, покушавајући да надмаше једна другу.

Од тада до данас Ламборгини и Ферари су највећи ривали ауто индустрије.

Душан Бакић VIII4

ГРЧКИ МИТОВИ

„Грчки митови“ је књига коју сам лако прочитао јер има много занимљивих ликова.

Мој први и најомиљенији лик је бог Зевс. Он је имао моћ да баца муње. Зевсов тата

звао се Крон и био је свемоћан. Своја прва два безимена сина послао је у подземни свет зато што су били ружни и није могао да их гледа. То су били цинови, сваки са сто руку и педесет глава. Имали су снагу земљотреса, нарав урагана, дах вулкана. После је послао сву своју осталу децу, сем Зевса за кога није ни знао да је рођен, у затвор зато што му је његова жена рекла да ће га једно од његове деце убити. Зевс је такође био веома моћан и кад је сазнао да су му браћа у затвору захтевао је од оца да пусти синове из затвора. Пристао је и ослободио их само зато што је Геа, Зевсова бака, стала на његову страну па Крон није имао избора. Касније су синови хтели да му се освете и да га убију. Позвали су безимена створења да им помогну. После неизвесне борбе Зевс, његова браћа и безимена створења су успела да га поразе. Тако је Зевс постао врховни бог и сместио се са осталим боговима на Олимп.

Други најзанимљивији лик ми је Минотаур. Он је био човек-бик. Живео је у лавиринту. Сваке године су му доводили 9 младића и 9 младих девојака. Они треба да уђу у лавиринт и да из њега изађу, а да их Минотаур не убије. После њих најзанимљивији лик је Херкале, он је био најјачи човек на свету. Да би доказао да је најјачи, морао је да обави немогуће мисије. Његов први задатак је био да убије Немејског лава и он је успео у томе. Други му је био да убије хидру, једна хидрина глава је бесмртна, остале су израстале поново. Ако би одсекао једну, израсле би две нове главе. Једним снажним ударцем је одсекао свих девет глава хидре. Главу која је била бесмртна закопао је дубоко под земљу и ставио тешку стену на то место. Врелим жаром спалио је остале главе хидре како не би израсле две нове. И тако је он проглашен за најјачег човека на свету.

Стефан Јекић VIII4

ЛОНДОН

Лондон је главни, а уједно и највећи град Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске. Налази се у југоисточном делу Уједињеног Краљевства у Енглеској на реци Тамзи. Заузима површину од 1573 км² на којој по попису становништва из 2019. године живи 8.982 милиона становника. С обзиром да у Уједињеном Краљевству живе Енглези (Германи), који чине око 81% становниш-

тва, Шкоти (Келти), који чине око 9% становништва, Ирци (Келти), који чине око 2,5% становништва и Велшани (Келти), који чине око 1,9% становништва, значи да је Уједињено Краљевство вишеционална земља, а Лондон је вишеционални град. Што се тиче регије заступљен је протестантизам. Као и у остатку државе и у Лондону је заступљена океанска клима, те су честе падавине и познат је по малим температурним амплитудама. Долази до честе појаве смога који доводи и до људских жртава. Смог представља мешавину густих магли и гасова из индустријских постројења и опасан је по људско здравље. Лондон је познат по бројним туристичким знаменитостима, као што су:

- Тауер бриџ
- Лондонско око
- Биг Бен
- Шекспирово позориште
- Бакинџемска палата
- Национална галерија
- Палата Кенсингтон
- Дворац Виндзор
- Британски музеј
- Природњачки музеј
- Музеј науке и многи други

Босилка Трескавица VIII2

ZUNGENBRECHER

Wer kann es schnell sagen? (Ko može brzo da kaže?)

Fischers Fritz fischt frische Fische.
Frische Fische fischt Fischers Fritz.
*Ribarov Fritz lovi svežu ribu.
Svežu ribu lovi ribarov Fritz.*

Esel essen Nesseln nicht – Nesseln
Essen Esel nicht.
*Magarci ne jedu koprive, koprive
Ne jedu magarci.*

Hinter Hermann Hannes' Haus hängen
hundert Hemden 'raus hundert Hemden
hängen 'raus hinter Hermann Hanes' Haus.
*Iza kuće Hermana Hanea visi sto košulja,
sto košulja visi iza kuće Hermana Hanea.*

Kristina Maletin

РЕЦИКЛАЖА

Рециклажа је прерада отпада ком треба велики период да се распадне у природи и кроз тај процес га претвара у сличан или исти производ. Рециклажни производи су јефтинији зато што се праве од већ коришћене сировине.

У Србији се рециклира: папир и картон, стакло, метали и пластика.

Многе земље тек почињу да схватају важност рециклаже, а неке су то давно почеле и да раде, па тако брину о заштити животне средине и смањују употребу пластике и сличних сировина које загађују планету.

У Србији свест о рециклажи и даље није на завидном нивоу, иако је ово тема која целу планету учи променама. У свету везано за рециклажу предњаче: Јапан са рециклажом 95 %, Немачка која рециклира 79 % свог отпада, затим је ту Јужна Кореја са 59 %, Словенија са 58 %, Аустрија 58 % и тако даље.

Рециклажа је изузетно корисна и важна зато што њоме истовремено штедимо употребу електричне енергије, мање загађујемо воду, чувамо стабла и дрвеће која су плућа планете, и штедимо време земљи којој за распадање кеса, стаклене боце и сл. треба веома пуно времена.

Постоји податак да просечна четворочлана породица баца 40 кг пластике годишње. У Великој Британији се употреби 15 милиона пластичних флаша свакодневно. Истој тој пластичној боци је потребно 500 година да се разради.

Милиони створења умиру јер гутају пластичне кесе мислећи да су медузе. Невероватних 6 милијарди килограма смећа буде бачено у океане сваке године, а већином се ради о пластици. Американци предњаче у производњи и бацању отпада, па постоји податак да сваке године баце толико конзерви и боца да могу стићи до Месеца и назад 20 пута.

Кад би свака земља подигла проценат рециклаже, то би било приметно и видљиво као када бисмо милионе аутомобила склонили из употребе. Земља би користила енергију за оздрављење и самопречишћавање, уместо на борбу са већ постојећим проблемима које стварају људи.

Каже се да нећемо схватити важност ове теме све док не останемо без чистог ваздуха, воде и земљишта што се увелико дешава. Како је све повезано, ми већ живимо реалност која је последица онога што је већ рађено десетинама година. А опет, сви имамо одговорност која је појединачна и заједничка па тако свако треба да учини све што може да улепша боравак на овој планети.

Давид Стоилковски VII

РЕЧЕНИЦЕ КОЈЕ РОДИТЕЉИ ТИНЕЈџЕРА ОБОЖАВАЈУ

- Зашто морам ја?
- Ево, сад ћу.
- После ћу.
- Треба да ми даш за...
- Немам шта да обучем за...
- Сачекај.
- Тек сам сео за компјутер.
- У ком ти веку живиш?
- Смараш.
- Нисам чула моблни, цркла ми батерија.
- Сутра ћу учити.
- Мама, брате, јел`то сад тол`ко хитно?
- Не могу сад, имам да учим.
- Зашто не могу, па сви иду.
- Имам најгори мобилни од свих, значи, срамота ме.
- Имам најгори компјутер на свету.

КРЕАТИВНЕ СТРАНИЦЕ НАШИХ УЧЕНИКА

Безбедно до школе – то деца воле

У данашње време све више има учесника у саобраћају. То су: пешаци, бициклисти, возачи аутомобила, аутобуса, мотора, камиона, трамваја, тролејбуса, електричних тротинета итд.

Ја имам улогу пешака, сувозача и бицикliste. Пешке идем када кренем у школу. Тада се веома трудим да се придржавам правила у саобраћају. Наравно, као пешак идем увек тротоаром. Добро је то што прелазим само једну улицу на путу до школе.

Бициклом идем свуда. И једва чекам да добијем нови. Као бициклиста сам врло опрезан и пажљив. Пошто код нас у Сурчину нема бицикличке стазе, ја возим тротоаром. Кад возим бицикл по мраку, обавезно упалим предња и задња светла.

Кад се возим аутом, често сам на сувозачком месту. Тада сам везан и пратим дешавања у саобраћају и обавештавам возача.

Надам се да ће људи у будућности бити опрезнији и одговорнији у саобраћају јер ће тако бити мање саобраћајних несрећа.

Лука Манџић VIII

Безбедно до школе – то деца воле

У данашње време када су улице пуне аутомобила, бицикала, пешака и других учесника у саобраћају, врло је важно да сви они строго поштују саобраћајне прописе како би сви били безбедни.

Цео мој разред је, не тако давно, био сведок једног трагичног догађаја. Моја другарица Маја је сада добро, али због непажње и несмотрености возача који се тог дана није зауставио на пешачком прелазу, она има и данас страх од преласка улице. И ја живим у прометној улици кроз коју прође много аутобуса, аутомо-

била, трактора, мотора и није ми свеједно када треба да пређем улицу било где. Иако пешачки прелаз даје предност пешацима, већина возача на то не обраћа увек пажњу. Чак ни семафори који се налазе код наше школе не пружају потпуну сигурност да се улица може прећи безбедно. Често сам била сведок прелазака на црвено, као и обилазака колоне возила много већом брзином него што је дозвољено. Ни ми пешаци нисмо увек најпажљивији, често се догоди да улицу пређемо тамо где не би требало.

Зато овом приликом молим све возаче, све пешаке, све ђаке, наставнике, маме, тате, баке, деке да будемо пажљивији и да поштујемо правила за добробит свих нас. Такође молим све полицајце да оне који правила не поштују строго казне како се никада више ни једном детету не би догодило оно што се десило нашој Маји. Када сви буду били пажљиви у саобраћају и кад буду поштовали саобраћајне прописе, деца ће заиста ићи безбедно од куће до школе, јер она то воле.

Маша Кукобаји VIII

ПРОПАДНИ ЖИВОТЕ, САМО ДА ТА СТВОРЕЊА КОЈА ВОЛИМО БУДУ СРЕЋНА

Шта је за мене срећа?

Нема ни мирис, ни укус, ни боју, ни облик. Потпуно невидљива и надасве неухватљива. Свуда око нас, у свему што нас окружује, у свим малим безначајним стварима, у људима, у осмесима.

Ја сам срећна што постојим, што могу да се смејем, радујем се, плачем. Срећна сам што ходам у сусрет сваком изласку Сунца, што упознајем живот сваким новим даном, што имам прилику да се дружим, да уживам.

ПРОПАДНИ ЖИВОТЕ, САМО ДА ТА СТВОРЕЊА КОЈА ВОЛИМО БУДУ СРЕЋНА

Сада ви мислите: "Како ова мала уопште зна шта је срећа?"

Није то баш тако.

Знам.

А знате ли ви?

Срећу су покушали многи да дефинишу. И то они најмудрији: Аристотел, Цицерон и многи други. И то су покушали да је дефинишу у једној реченици. И свако је имао своју дефиницију среће. И од тада па све до данас, нико не зна шта је срећа и свако је срећан на свој начин. Сви је траже и повремено осећају. Срећа - та мистериозна госпођица која чини да се осећамо усхићено и која нам ствара лептириће у стомаку.

Ја то осећам откад знам за себе и срећна сам што имам родитеље попут мојих који су учинили да се током ових четрнаест година осећам као принцеза у некој најдивнијој бајци. Они су за мене срећа. Они ме чине срећном. То су најдраже особе које волим, труде се да ме усреће и речима и делима.

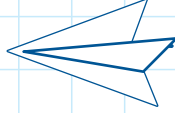
Од малена су ме учили да се сузама ништа постиже, али осмехом да. Срећа се најбоље исказује искреним осмехом.

Такође сам научена да је много важно да вољене особе буду срећне. Волим да видим кад се неко смеје, када је неко срећан и ведар. Највише волим када знам да сам ја узрок те среће и ведрине у нечијој души. Једноставно волим да видим неког другог како се смеје. Дивне ли мелодије - чути нечији смех.

Ослушните око себе, наступило је неко чудно време. Као да нема те музике, људи се више не смеју. Сви журе, јуре, сви су забринути. Заборавили су да се радују, да се грле. Заборавили су људи да се воле. Неко је искључио дугме, нема дивне мелодије. А бити срећан је најважније.

Све остало и није толико важно. Човек без осмеха, лептирића у стомаку, просто није човек. Човек без загрљаја није цео, недостаје она друга половина која грли. Када бисмо више пажње усмерили на створења која волимо, а мање на бриге, лоше време, рокове, празне приче и оговарања, на оцене и одговарања, свет би био боље место за живот. Тада не би било дволличних људи, тада не би било злих људи, постојала би само срећа. За све, а нарочито за децу. Ко нам краде срећу? Има и људи који сматрају да срећа не постоји и да нико ништа не може да им је украде. Њима желим да поручим, да нису у праву. Срећа постоји! Да! ДА, постоји!

Има је животу сваког човека, само ју је тешко пронаћи. Успевају само они упорни. Тражите је, ја сам своју пронашла.

Кристина Малешин

ПИСМО ДРУГАРИЦИ ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА

Драга Весна, моја другарице из далеког средњег века,

Дуго седим и размишљам шта бих ти писала, а толико тога ме интересује о твом животу у средњем веку. Толико се све променило, усавршило, напредовало, а опет има толико тога што нас подсећа на ваше бреме. Тек сад схватим живот кметова јер смо, као и они, били затворени и под влашћу некога. Наш свет се променио, градови су пуни високих блиставих зграда. Чула сам да настају нови градови и да су у виду тврђава и имају високе бедеме и заштиту. Занимљив ми је тај мост, који кад се подигне нико не може до вас. Чула сам, нажалост, за болест која вас је задесла због прљавштине и нехигијене. Куга, одне-ла је много живота. Надам се да су твоји добро. И код нас је тренутно слична ситуација, влада заразна болест - корона. Хвала Богу, добро сам, моји такође. Занима ме да ли су код вас занати и трговина на првом месту.

Породица је за мене срећа. Родитељи који су увек поред мене, њихова подршка, и сазнање да ма шта се десило могу да се ослоним на њих. Нема већег богатства од здраве породице, мог малог брата, и што знам да никада нећу бити сама, чак и када мојих родитеља више не буде било.

Моја мајка и сво цвеће у башти које смо засадили заједнички - подсетник на опуштајуће тренутке, на смех и радост, на стварање нових живота - јер свака засађена биљка није ништа друго до живо биће.

Хладна лимунада у врелим летњим данима коју ми тата направи док ја, љуљајући се покушавам да читам књигу.

Поред моје породице, моји пријатељи су моја велика срећа. Обожавам време проведено са њима. Није важно шта радимо, чак и када ћутимо ми уживамо у нашим заједничким тренуцима. Волим тај осећај када знам да имам некога на кога могу да се ослоним, али и што знам да ћу увек бити ту за свакога од њих.

Са сваком новом књигом пролазим нову авантуру. Срећна сам што читајући у мислима могу да доживим пустоловине које леде крв у жилама, да проживим трагедије или најлепше љубавне тренутке. Срећна сам када могу да се препустим чарима књига и са њима одем у неки нови свет.

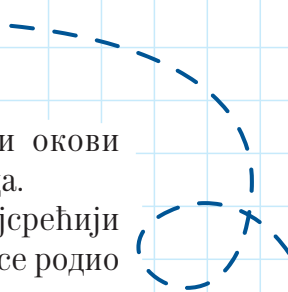
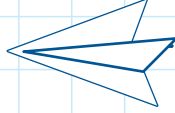

Срећа је и музика којом се бавим. Када ми прсти полете преко белих и црних дирки мог клавира, вратим се у доба Шопена, Моцарта, Вердија и осталих музичких великана и уживам у сваком тону који су написали, а који данас могу да одсвирам. Бесконечно ме инспиришу све композиције које увежбавам неуморно сваког дана. На тренутке пожелим да и сама иза себе оставим неки скромни музички потпис, да и моја дела свирају неки нови клинци и да их она надахњују и инспиришу.

Срећа је и балет који већ годинама играм. Неки сасвим други свет. Светла позорнице и сцена који ме у потпуности ослобађају, као да добијем крила, и да је читав свет

под мојим ногама. Све стеге и окуви попуштају и летим, летим до звезда.

Али, признаћу вам, сигурно најсрећнији догађај у мом животу је дан када се родио мој бата Матија. То је најлепши поклон који су мама и тата могли да ми поклоне. Гледајући га како расте, као учи, како се смеје, како плаче, уживам у сваком тренутку проведеном са њим. Знајући колико ме воли, схватам да је та љубав највећа срећа на свету.

Срећа је нешто што је доступно и достижно и управо због тога човек треба свакодневно уживати у њој и у њеним чарима.

Универзални образац не постоји, јер свако од нас има неки свој начин, свој типик и свој поглед.

Многи срећу везују за материјално богатство, и упорно се труде да стекну управо материјално, а не духовно богатство, иако је сасвим сигурно да нашу срећу ствара оно што јесмо, а не оно што имамо.

И много је лепше и када су сви око нас срећни. Срећа никада није умањена када је подељена са другима.

Не доноси нам је оно што видимо и додиремо, нити оно што други раде за нас, већ оно што мислимо да можемо учинити за другог, а онда за себе саме.

Неко је рекао: "Размишљај позитивно, па ће се срећа открити сама."

Она је смисао и сврха живота, једини циљ човековог постојања. Није одредиште, већ путовање на коме је стално и изнова упознајемо.

Маша Кукобаи VIII

Могло би се рећи да је слично и код нас. Иначе град је пун трговинских радњи, нових мостова, све се усавршило. Али, још има насеља, као код вас, где има пуно занатлија: обућара, златара, пекара, кројачи... Пиши ми како изгледа живот на двору. Тренутно доста учимо о вашем животу, много учимо од наше наставнице историје. Свакако желим и од тебе да научим вашу културу живота. Можеш ли ми описати ваш средњевековни стил облачења. Да ли су то дугачке хаљине, каква су мушка одела? Код нас се мода доста променила. Ретко која девојчица носи хаљине, сукње. Углавном, сви су у панталонама и дуксерицама. Могу ти рећи да су код нас и жене равноправне са мушкарцима. Подједнако се боре, раде и стварају приходе за живот и породицу. А код вас су, колико чујем, и даље жене задужене само за улогу супруге, мајке и домаћуце. Наравно, таквих жена има и данас. Толико тога ти написах, а, веруј ми, могла бх још штошта. Често помислим како би било да се заменимо, да својим очима видим и доживим твој век и културу, а тебе да упознам са мојим начином живота, да видиш шта све техника може, а ја да се мало одморим од те исте.

Маиа Кравих VII2

ПИСМО ДРУГУ ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА

Драги Немања,
Јављам ти се из 21. века - века технологије и короне.
Питам се како је изгледао твој живот седам векова раније. Да ли ти је било тешко живети без струје, интернета и игрица? Замишљам твоју собу без играчака, књига и телевизора. Завидим ти што ниси морао да идеш у школу. Замишљам твоје двориште у блату, са домаћим животињама које се слободно крећу по њему. Питам се да ли ти је било тешко да путујеш месецима до удаљеног града? Волео бих да прођеш кроз временску

капију и да дођеш код мене. Сачекао бих те на аеродрому и донео бих ти чоколаду да пробаш. Одвео бих те на Авалски торањ и на Калемегдан. Научио бих те да возиш бицикл и да играш игрице. Надам се да би ти се свидело у 21. веку, али ја не бих желео ни да замислим како би мени било да сада морам да живим у средњем веку.

Алекса Данубић VII3

СТРАНИЦА ИЗ МОГ ДНЕВНИКА

15. 08. 2021.

Жабљак-Надгора

Јутро је. Свитања на селу одишу посебном лепотом. Планински ваздух који опија. Мирис покошене траве, бабине и дедине куће, мирис нетакнуте природе је рај за моја чула.

Седим у дворишту куће. У мени се буди чудан осећај, жеља да полетим, радост припадности. Желим да и ти, мој дневничке, осетиш исто што и ја, разиграност тренутка, да можеш да удахнеш лепоту моје дедовине. Све се тако купа у ушушканиости, неки чудан мир лебди над свега десетак кућа... У глави замишљам како је некад село изгледало, покушавам да осликам дедине приче... Гледам трошне кућице за које време годинама, деценијама, стоји, часовник се не помера, дрвеће се благо додирује да не поремети хармонију. Непрегледна зелена пространства... Тек понекад се у даљини види нека животиња.

Посебну топлину унео је бабин ручак, врућа погача, кајмак и велика шоља млека. Гледам у корице свог дневника тужно јер не могу да ти осликам лепоту која ми испуњава срце топлином. Драги мој дневничке, осећам како ме моји корени вуку себи, туга због одласка и жеља да се ушушкам у топлину мога села

Анеџа Обрадовић VIII1

Мој тата

Мој тата има
руке од злата.

Нема ствари
које он не може да поправи.

Вози ме где год треба,
макар то било и до краја неба.

Кад мама није кући,
он тада и са мном учи.

Смета ми када дуго спава.
Кад нисам са њим, боли ме глава.

А онда се сетим: то је мој тата,
тата који има срце од злата.

Вук Корма IIIЗ

МОЈА ПОРОДИЦА

Ја сам Срна,
девојчица права,
од моје браће
заболи ме глава.

Са куће наше отпашиће цреп,
Јер ме увек један вуче за реп.

Старији брат,
непослушан врло,
од викања на њега
маму боли грло.

Сергеј ми се стално бечи,
кад му вратим, онда кмечи!

Најбољи од њих је Дана,
вриштање му јача страна.

Тата се по кући мршти,
батина ће да запршти!

Ето, видите да ми није лако,
не може ово да преживи свако!

Али ако и пето буде брат,
у кући објављујем рат!

Срна Велички IIIЗ,
победница Седмих песничких сусретања деце и
омладине Београда

Недужан пас

У једном малом ћошку,
била још мања њушка.
Док је гризла крушку,
чуло се како шушка.

Прођем ја даље,
а оно ме још прати.
Док се не оклизне на неко уље,
знала сам да морам дотрчати.

Брзо се опоравило оно,
и видела сам: то је био пас.
Изгледао је гладњикаво,
па сам му дала мој сендвич у прави час.

Тад наиђе човек љут,
и шутне његов сладак стас.
Ударац је био врло крут,
Зато му викнем: "То је недужан пас!"

"За пар година биће од тебе јачи,
Размишљај главом, јер касно је тад.
Ако те после уједе, не плачи".
Запамтио је неправду, иако је био млад.

Најаша Давидовић VII

САН

Сањала сам један сан:
Свануо је нови дан.
У том дану сунце сија,
па сам срећна била и ја.
Око мене птице, цвеће,
па је срце пуно среће.
Около насмејани људи
и та милина ме буди.
Није више сан,
напољу је диван дан.

Хана Лашовић IIIЗ

Таиша

*Хвала ти пуно,
мој драги таиша,
за сва она држања око твоје вратиша.*

*Што важне ствари
осмехом мирече,
да живиш мој
као река шече.*

Ранка Оробабић IV1

ЖИВОТ ЈЕ НЕШТО ВЕЛИКО И ЛЕПО, ЖИВОТ ЈЕ ВЕЛИКО ЧУДО.

Дан је тмуран, хладан и кишовит. Свраке у својим кљуновима носе тек отпале орахе. Лишће жути и отпада, облаци путују небом и полако најављују јесен.

Седимо у кући, свако са својим мислима. У позадини се чује пуккетање ватре. Очекујемо телефонски позив, родиће се још једно дете у фамилији. Већ је касно, сат откуцава поноћ, припремамо се за спавање. Док лежим у кревету и гледам у плафон, замишљам то мало биће које треба да угледа свет. У тим мислима сами и заспала.

Ново је јутро. Када сам устала, чујем радостан смех и узбуђене гласове. Одмах сам знала о чему се ради.

Поново размишљам о тој маленој беби која тек треба да искуси живот и све ново што јој доноси. Неко ће је учити да хода, неко да прича, а неко ће јој пунити главу маштаријама. Живот је неочекиван.

Дуња Тодоровић VIII1

Мајка

Кажу да ме мајка безусловни воли,
и како се увек
за мене моли.

Знам да је истина,
то није бајка
и зато сам срећна
ШТО СИ МИ МАЈКА.

Ранка Оробабић IV1

КРОКОДИЛСКА ТАШНА

Један крокодил види судбину страшну.
Од њега торба ко машна.
Ишла госпођа тако.
Видела торбу и одма`зове мужа Цврлета.
А знамо да Цврле не пита за цену.
Нека кошта колико кошта само купи.
Тако госпођа поносна
што шета крокодила.

А једном хтела бродом пловити Нилом.
Цврле не пита за цену и каже: „Пловићеш
Нилом“.
Таман су кренули да се загрле,
а брод се заљуљао и торба пала у Нил.
И један крокодил се приближио скроз близу
и позове своја чеда
па рече: „Гледајте, децо, вратио се деда“.

Калина Гарић III2

Јесење вече

Месец је одавно на небу,
А звезде су као украс на њему.

Кошава јака дува,
Гора је него олуја.

Зима полако нам стиже,
А снег све је ближе.

Зелено лишће полако мења боју,
Док цвеће вене по пољу.

Птице ка југу полако се селе,
Док скоро све планине се беле.

Јесење вече краси много тога,
Ал`зато чека нас зима строга.

Екатерина Малетин VI2

Сто и једна лутка

На једној полици,
сто и једна лутка,
у дечијој собици,
управо сад цупка.

Сто њих су плесале,
и заједно се дружиле,
само једну су одбациле,
Тупку су издвојиле.

Али било је још горе,
када је газдарица отишла на дуже путовање.
Нису знале лепе речи да јој говоре,
у преводу: није било добро стање.

Стално су је зезале,
шутирале и ударале,
нису се добро слагале,
и непрестано је оговарале.

Али када се вратила газдарица Мила,
све их је поређала,
а Тупку прву загрлила,
тад је она међу њима засијала.

Нашаша Давидовић Ви1

Војник на стражи

Ко нас чува,
ко нас пази,
то је војник
на ноћној стражи.

Док ми сањамо
миран сан,
он је на стражи
ноћ и дан.

Са пушком у руци
и капом на глави,
храбри војник
нас брани.

Василије Вуковић Ш4

ВОЛИМ ШКОЛУ

Волим, волим школу
и добар сам ђак.
Сва сам слова научила,
Нисам више првак.

Волим, волим школу
и добар сам ђак.
Уз моју учитељицу
сваки ми је корак лак.

Волим, волим школу
и добар сам ђак.
Уз друштво моје,
све су лепе боје.

Е, баш волим школу
и добар сам ђак.
Баш је лепо бити
Ђак другак!!!

Каћа Рагић ШЗ

ВОЖЊА БИЦИКЛОМ

Бицикл возим ја,
А широка је улица.

Пролазници пролазе,
Добар дан се увек каже.

Куце увек лају,
У улици сви ме знају.

Другарици махнем,
Па јој нешто шапнем.

Па наставим даље
До велике радње,
Са списка да купим
Шта ми мама каже.

И тако сваког дана,
На бициклу летим ја.
У улици сви ме знају,
Ја сам добра девојчица.

Јована Уларковић ШЗ

Вук

Вук Стефановић је рођен у Тршићу.
Маломе селу лозничкога краја.
Нашао је пут ка беломе свету
и ћирилицу довео до сјаја.

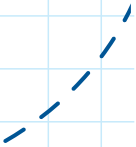
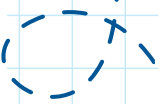
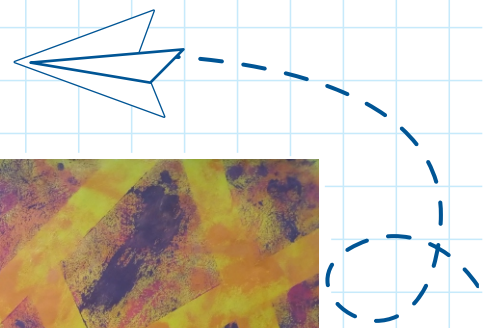
Све је речи ставио у тридесет слова,
упростио оно тешко,
сваком гласу знак наменио,
и сада се сналазимо веома вешто.

Србију од заборава он је спасао,
приче из народа да не постану мук,
и зато га данас поносно славимо,
Стефановић Караџић, или једноставно, наш Вук.

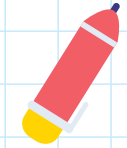
Нашаша Давидовић VII

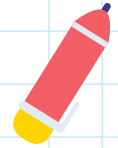
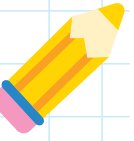
а

2

a

5

2

5

35

